

Мотиви към Определение № 42 от 19.01.2023г. по ЧНД №734/2023 г. по описа на Окръжен съд С..

Производството е правно основание чл.70, ал.1 от НК и се развива по реда на чл.437, ал.2 и сл. от НПК.

Образувано е по предложение на началника на Затвора гр. С. за условно-предсрочно освобождаване на осъдената изтърпяваща наказание лишаване от свобода в затвора в гр. С. Т.Ц.А., ЕГН *****, с което се иска да бъде освободена условно предсрочно.

В предложението на затвора със изх.№123/16 от 12.12.2023г. е отбелязано, че формално основание за условно предсрочно освобождаване осъдената е придобила на 13.11.2020г.

Затворническата администрация в предложението си е посочила ,че прегледът на цялостното поведение през периода на престоя в затвора на лишената от свобода отчита наличие на позитивна личностна промяна и изграждане на нагласи за водене на законоприемлив начин на живот. Налице е добра прогноза за ресоциализация в живота на свобода и нисък риск от вреди.

В с.з. пред настоящия състав представителят на Началника на Затвора – гр. С. счита искането за основателно.

Осъденото лице поддържа предложението и направеното искане за условно предсрочно освобождаване.

Прокурорът взема становище да бъде уважавено предложението на началника на Затвора гр. С..

Съдът, след преценка на доказателствата по делото, прие за установено от фактическа страна следното:

Осъдената е с българско гражданство, родена на 13.03. 1973г. в гр. С., с постоянен адрес в гр. С. , кв. „Б.“, ул.“К. **”, средно образование, неработеща, осъждана. За първи път търпи наказание в Затвора – С., като за настоящия престой е постъпила на 18.08.2016 г.

Постъпила в затвора -С. за изтърпяване на наказание лишаване от свобода в размер на 10 години лишаване от свобода при първоначален „строг“ режим, съгласно Присъда № 211/26.07.2016г. по НОХД №3061/2025г. на Софийски градски съд за престъпление по чл.115 от НК, извършено на 30.07.2015г. с начало на наказанието 25.07.2016г. На осн. чл.59, ал.1 и ал.2 от НК е приспаданото времето през което осъдената е била с МНО задържане под стража и домашен арест общо 1 година и 10 дни.

Видно от приобщените доказателства към датата на днешното с.з. – 19.01.2024 г. осъдената е изтърпяла фактически 7 години 5месеца и 25дни, от прекъсване 4месеца и 28 дни, от арест 1година и 10дни, от работа – 11 месеца и 12, арест, или общо 9 години и 19 дни. Остатъкът за изтърпяване е в размер на 11 месеца и 11дни.

От наличните в затворническото досие документи, приобщени към доказателствения материал по делото и информацията, съдържаща се в системата за оценка на осъден правонарушител, становището на Началника на затвора, се установява, че осъдената през целия период на престой в затвора се е съобразявала с установените правила и изисквания, не е наказвана и не са установявани нарушения от нейна страна. Същата е участвала в различни съпътстващи дейности.

В условията на живота на свобода лишената от свобода А. е работила на различни места. Тя е декларирила в живота на свобода трудов стаж като шивачка, касиер на бензиностанция, продавач-консултант на детски дрехи . В условията на затвора след постъпването и е назначена на работа в цех „Конфекция“. След намаляване обема на производството на 25.06.2020г. е спряна от работа и е започнала да полага доброволен труд като “Отчетник лавка“ . Отношението на лишената от свобода А. към труда е активно, проявява старание и отговорност при изпълнение на възложените задачи, не допуска безпричинни отсъствия и по повод на постоянството и отношението си към работата е поощрявана многократно.

Тя е със средно образование, поради което не е включена в общообразователното обучение в условията на затвора.

За времето на престоя в затвора е наградена 12 пъти.

Рискът от рецидив според изготвената актуална оценка на правонарушител е нисък – 22 точки. Същият намалява, спрямо първоначалната оценка на риска – 28 т., с 6 точки, като не са отчетени индикации за риск от вреди.

Планираните цели в последния изготвен план за изпълнение на присъдата продължават да са актуални, като продължава възлагането на допълнителни отговорност, като член на груповия съвет, продължава екипното взаимодействие във връзка със самодейните органи на лишените от свобода, както и продължава актуализирането на нагласите и за сътрудничество с персонала.

Отбелязано е, че към момента осъдената активно сътрудничи по отношение изпълнението на заложените цели.

Според становището на ресорната администрация в актуален план поведението на лишената от свобода А. показва наличие на позитивна личностнова промяна и изграждане на нагласи за водене на законоприемлив начин на живот. Налице е добра прогноза за ресоциализация в живота на свобода и нисък риск от вреди.

Въз основа на изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Искането на осъденото лице е основателно и следва да бъде уважено.

Налице е първата от кумулативно предвидените в чл. 70, ал. 1, т.2 от НК предпоставки за допускане на условно предсрочно освобождаване на

осъдената Т.Ц.А. от изтърпяване на останалата част от наложеното наказание 10 години „лишаване от свобода“, а именно към настоящия момент осъдената е изтърпяла фактически повече от една втора от наложеното наказание 10 години „лишаване от свобода“, определено по НОХД №3061/2015г. на Софийски градски съд и формално право за условно предсрочно освобождаване е придобила на 13.11.2020г.

Налице е и втората предпоставка, изискуема от чл.70, ал.1 от НК, а именно със своето поведение осъденото лице да е дало доказателства за своето поправяне. С разпоредбата на чл.439а от НПК законодателят е определил като доказателства за поправянето всички обстоятелства, които сочат за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието, като доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви. Доказателствата за поправянето се установяват от оценката на осъдения по чл.155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон, както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Тази разпоредба налага цялостно изследване на поведението на осъденото лице по време на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“.

От приобщените доказателства може да се направи извод, че в рамките на изтеклия до настоящия момент престой в затвора, осъдената е дала убедителни доказателства за своето поправяне. Поради това настоящият състав формира извод за наличие на втората предпоставка, изискуема от разпоредбата на чл.70, ал.1 от НК. Налице са категорични доказателства за трайна позитивна личностова промяна. Факт е активното отношение към конструктивни дейности в условията на затвора, желанието на осъдената да полага труд, липса на дисциплинарни прояви, множество награди.

От наличната в приобщените доказателства информация може да се формира извод за трайна положителна промяна, от която да се заключи за последователно и законосъобразно поведение в живота на свобода. Желанието на лишената от свобода за разширяване на знания, компетенции и опит, постигнатата в достатъчна степен промяна в нагласите и осъзнаването на необходимостта от личностно развитие, активността към съпътстващите дейности и целите в индивидуалния план, навеждат на извод за постигнати в пълен обем цели на наказанието. Наличието на убедителни доказателства за трайна личностова промяна, дава възможност на съда да заключи, че осъдената се е поправила.

Наличните към настоящия момент доказателства по смисъла на чл.439а от НПК са достатъчни, за да обосноват извод за наличие на предпоставките по чл.70 от НК за допускане на условно предсрочно освобождаване на осъдената А. от неизтърпяната част на наложеното ѝ наказание „лишаване от свобода“.

С оглед на изложените съображения, съдът намери, че следва да уважение искането на осъденото лице за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието „лишаване от свобода”.

Така мотивиран, съдът постанови определението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: